

עד מתי??

עוד פיגוע. עוד רצח.

עוד יתומים שלא ירגישו מגע אב אוהב.

עוד אלמנה שלא תראה יותר את בעלה.

עוד משפחה שכולה שחרב עליה עולמה באחת.

עוד אחים, דודים, הורים, אחיינים שפתע נפער חור בליבם.

ושאלה אחת שזועקת את עצמה שוב ושוב ושוב "איפה אתה? איפה? לאן הלכת? ולמה נרצחת רק בגלל שאתה יהודי?????"

מרגיש לי שהרבה פעמים הפיגועים האלו, האירועים הנוראיים האלו שקורים, מעוררים אותנו, פותחים לנו את העיניים. מראים לנו כעם שיש לנו מה להתקדם בהבנה השלמה ובתודעה שארץ ישראל שייכת לעם ישראל! ושנחנו יהודים, ואנחנו גאים בזה!

ומרגיש לי עוד דבר- שנחנו צריכים וחייבים לעשות משהו.

כי משהו מבעבע בפנים ורק צועק "די!!!"

משהו פנימי שכבר לא יכול לשתוק שוב ושוב ושוב כשהוא שומע על עוד פיגוע, על עוד אירוע, על עוד דקירה, על עוד הפסקה נוראית ופתאומית של חיים- מהסיבה הפשוטה שאתה יהודי.

ודי, אנחנו כבר לא יכולים עוד לשבת בבית ולחכות לאירוע הבא. אנחנו כבר לא יכולים יותר!

אבל....

השאלה באמת מה אנחנו יכולים לעשות (כן, גם ככלל וגם כל אחד לבד) כדי להראות שאכפת לנו, שכואב לנו, ושנחנו לא מוכנים עוד לסבול אירועים כאלו.

וכן, להראות שאכפת לנו וארץ ישראל שלנו וש"עם ישראל חי" זה לא עוד סיסמא ושיר.

לשדר את האמירה שעם הנצח הוא נצחי באמת! ושם פיגוע או אירוע טרור כזה או אחר, לא יגרום לנו להסתלק מהארץ שלנו ומעל המפה!

לשדר לכולם את האמירה שנחנו כואבים ביחד, בוכים ביחד. עצובים ביחד. ואנחנו גם עומדים מאחורי האמת שלנו! ביחד.

ואתם יודעים עוד משהו?

עמידה מאחורי האמת הזו, שארץ ישראל, על כל שטחיה וגבולותיה- שייכת לנו, ואנחנו לא מחלקים אותה ולא נותנים אותה לאף אחד, זו תודעה שצריך לטפח ולחיות כל הזמן. היא ממש לא מתחילה כשבנאדם נהיה בתפקיד בכיר, אלא מאז שהוא מכיר את עצמו, ואפילו לפני כן.

אז אל תגידו, זה לא משנה מה אני חושב ואומר, כי זה משנה וזה משפיע ויש לזה חשיבות!

אממה, שאלת השאלות נשארת בעינה-

איך עושים את זה??????

איך מראים לציבור הישראלי ולעולם כולו שאכפת לנו ושהאירועים האלה לא יגרמו לנו לסגת מהעמדה אלא רק לחזק אותה?

איך????

הלוואי שלכם יש רעיונות...

והנה, זה שוב קרה. עוד פיגוע. עוד מחבל שחושב שהוא יכניע אותנו וישבור.

אבל הוא לא יצליח! אנחנו חזקים! עם הנצח לא מפחד מדרך ארוכה!

ועם הנצח זה לא סיסמא. זה מהות!